

LACZKÓ SÁNDOR**A Bibó István Emlékbizottság és a Nemzet és demokrácia című
szegedi konferencia 1989 májusában**

Jómagam a nyolcvanas évek második felében egyetemre járó azon bölcsész generációhoz tartozom, amely emigráns és szamizdat irodalmon szocializálódott, s Bibó István művein nőtt fel és érte el szellemileg érett korát. A rendszerváltás számunkra valódi élmény volt, friss diplomával a kézben a szabadság levegőjét mámorosan szívtuk magunkba. Noha érzékeltük a társadalmi és politikai változások ellentmondásait, alapvetően mégis az egyéni és társadalmi lehetőségek kitágulására fókuszáltunk és ezt éltük meg jobbra eufórikusan, bár sokszor naiv módon. Szellemi útkeresésünk a nyolcvanas évek közepétől természetes módon vezetett el bennünket öntevékeny hallgatói szerveződések, önálló egyetemi szellemi közösségek létrehozásáig. Előadásomban az 1988 őszén aktív részvételemmel létrejött Bibó István Emlékbizottsággal, s annak 1989. május 12–14-e között lezajlott 'Nemzet és demokrácia' című konferenciájával foglalkozom, mint amely jelentékeny intézménye és fontos eseménye volt az 1989-es szegedi történéseknek.